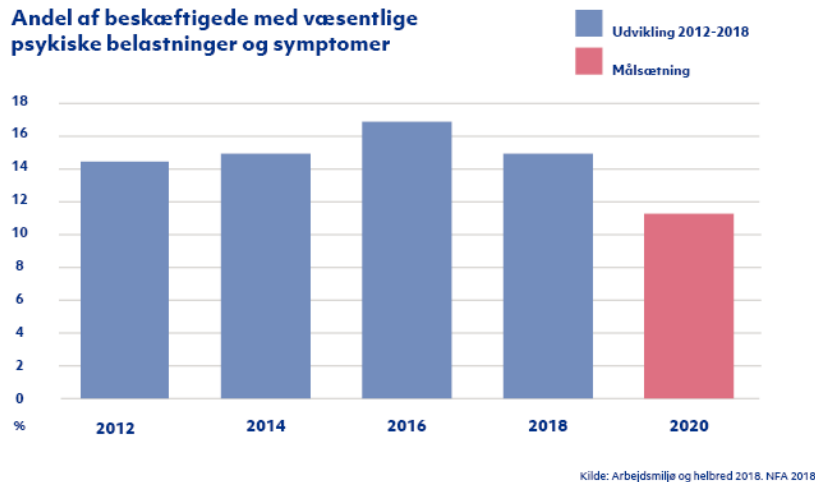

Faktaark om belastningsindeks 2018

De blå søjler viser andelen af beskæftigede, der har væsentlige psykiske belastninger og en relativt høj grad af symptomer.

Andelen er steget fra 14,5 pct. i 2012, til 15,1 pct. i 2014 og til 16,9 pct. i 2016. I 2018 er andelen faldet til 15,4 pct. Det svarer til en stigning på 6,2 pct. i perioden 2012 til 2018, og et fald på 9,1 pct. fra 2016 til 2018.

Den røde søjle viser, at andelen skal falde til 11,6 pct. for at nå 2020-målsætningen om, at andelen af beskæftigede, der er psykisk overbelastede, skal være reduceret med 20 pct. i 2020.

Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø (NFA) måler udviklingen i reduktionsmålet ved beregning af et indeks baseret på spørgeskemaundersøgelsen 'Arbejdsmiljø og Helbred'. Indekset måler andelen af beskæftigede, der angiver, at de er udsat for væsentlige psykiske belastninger og samtidig har en relativt høj grad af symptomer. En person kan kun tælle én gang.

En person falder inden for indekset hvis han/hun:

- Er udsat for en høj grad af psykosociale påvirkninger (fx følelsesmæssige krav og tidspres) og samtidig oplever en relativt høj grad af symptomer på stress

eller

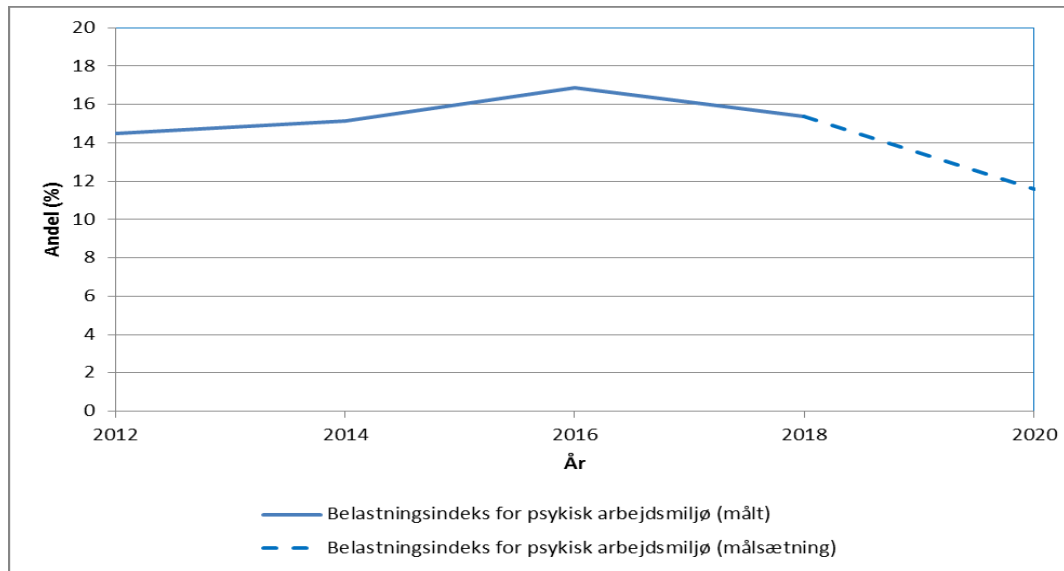
- er udsat for vold og/eller trusler om vold og samtidig har en relativt høj grad af symptomer på depression

eller

- er udsat for mobning og samtidig har en relativt høj grad af symptomer på depression.

Kilde: Arbejdsmiljø og Helbred 2018. NFA, 2018.

Andel af beskæftigede med væsentlige psykiske belastninger og symptomer

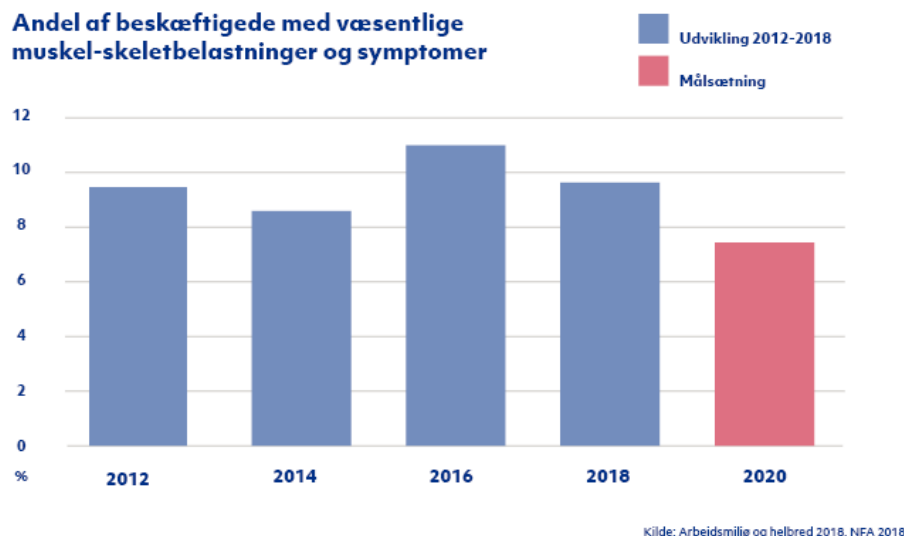
Den blå kurve viser udviklingen i andelen af beskæftigede med væsentlige psykiske belastninger og en relativt høj grad af symptomer.

Den stiplede blå kurve skitserer den udvikling, der skal til for at nå 2020-målsætningen om, at andelen af beskæftigede, der er psykisk overbelastede, skal være reduceret med 20 pct. i 2020.

Andelen er steget fra 14,5 pct. i 2012 til 16,9 pct. i 2016. I 2018 er andelen 15,4 %. Det svarer til en stigning på 6,2 % fra 2012 til 2018, og et fald på 9,1 pct. fra 2016 til 2018.

Stigningen fra 2012 til 2018 kan især tilskrives stigningen i andelen, som angiver at have en relativt høj grad af symptomer på depression. Endvidere kan den tilskrives en stigning i andelen, der har symptomer på stress. Der har samtidig været et fald i andelen, der har været udsat for mobning – dette fald kan dog ikke opheve den samlede virkning af de to før nævnte stigninger.

Andel af beskæftigede med væsentlige muskel-skeletbelastninger og symptomer

De blå søjler viser andelen af beskæftigede, der har væsentlige muskel-skeletbelastninger og en relativt høj grad af symptomer.

Andelen faldt fra 9,7 pct. i 2012, til 8,5 pct. i 2014 og steg til 11,1 pct. i 2016. I 2018 er den faldet til 9,9 pct. Det svarer til en stigning på 1,9 pct. i perioden 2012-2018. Fra 2016 til 2018 har der været et fald på 11,3 pct.

Den røde søjle viser, at andelen skal falde til 7,7 pct. for at nå 2020-målsætningen om, at andelen af beskæftigede, der er muskel-skeletoverbelastede, skal være reduceret med 20 pct. i 2020.

Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø (NFA) måler udviklingen i reduktionsmålet ved beregning af et indeks baseret på spørgeskemaundersøgelsen 'Arbejdsmiljø og Helbred'. Indekset måler andelen af beskæftigede, der angiver, at de har væsentlige muskel-skeletbelastninger og en relativt høj grad af symptomer. En person kan kun tælle én gang.

En person falder inden for indekset hvis han/hun:

- Angiver at have hårdt fysisk arbejde

og

- er udsat for mindst én uhensigtsmæssig ergonomisk belastning i arbejdsmiljøet

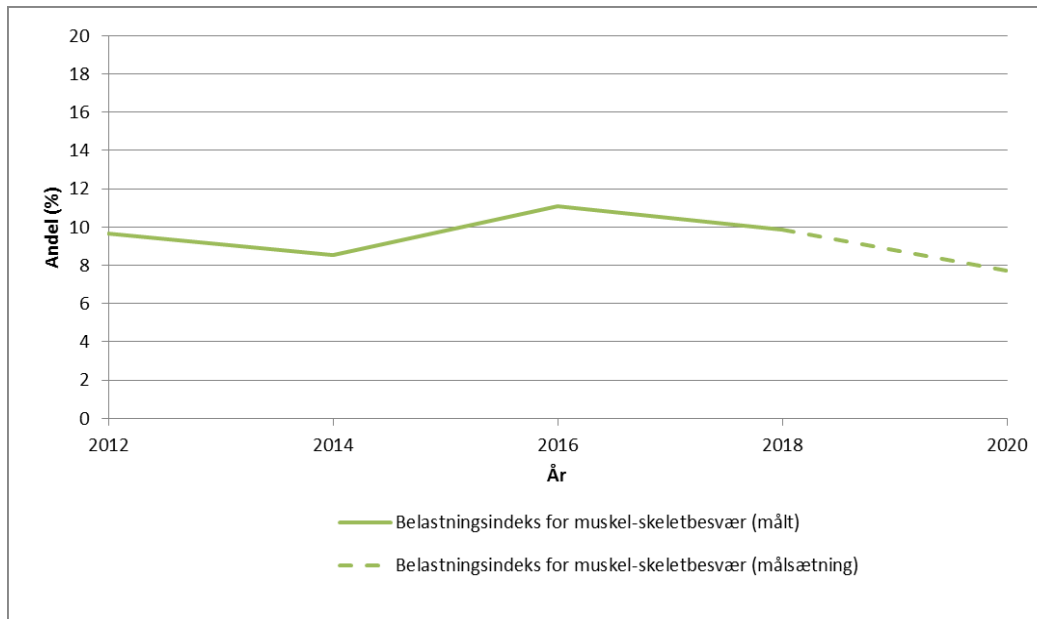
og

- er begrænset i arbejdet på grund af smerter

og

- er træt efter en typisk arbejdsdag.

Andel af beskæftigede med væsentlige muskel-skeletbelastninger og symptomer

Den grønne kurve viser udviklingen i andelen beskæftigede, der har væsentlige muskel-skeletbelastninger og en relativt høj grad af symptomer.

Den stiplede kurve skitserer den udvikling, der skal til for at nå 2020-målsætningen om, at andelen af beskæftigede, der er muskel-skeletoverbelastede, skal være reduceret med 20 pct. i 2020.

Andelen er steget fra 9,7 pct. i 2012 til 11,1 pct. i 2016. I 2018 er andelen 9,9 pct. Det svarer til en stigning på 1,9 pct. perioden 2012 til 2018., og et fald fra 2016 til 2018 på 11,3 pct.

Denne stigning kan især tilskrives stigningen i andelen, der oplever symptomerne 'træthed efter arbejde'. Der har været et fald af eksponeringer med hensyn til fysisk hårdt arbejde. I det samlede indeks kan dette fald dog kun delvist ophæve stigningen på grund af 'træthed efter arbejde'.